

Хіміки Черкаського ПАТ «АЗОТ» відзначили подвійне свято!



Шановні працівники Черкаського «Азоту»!

Прийміть щирі вітання з професійним святом – Днем хіміка! В цей день ми також відзначаємо 50-річчя нашого підприємства.

Ваша самовіддана праця, високий професіоналізм та готовність впроваджувати сміливі інноваційні рішення стали запорукою успіху Черкаського «Азоту» та основою для розвитку хімічної галузі України. Продукція українських хіміків затребувана мільйонами людей у більш ніж ста країнах світу на п'яти континентах.

Щиро бажаю вам здоров'я, добробуту та подальших здобутків. Нехай мир, любов та злагода панують у ваших домівках.

Дмитро Фірташ,
Голова Ради Федерації роботодавців України
Голова Ради Групи компаній Group DF

Читайте в номері

За сумлінну працю азотівці отримали нагороди	4
Керівники хімічних підприємств приїхали привітати ювілярів	5
Для династії Красних «Азот» – це і справді життя	6
У Олександра Герасименка 48 років трудового стажу	6
До ювілею ПАТ «АЗОТ» відкрилася унікальна фотовиставка	7

Шановні азотівці, ветерани хімічної галузі, колеги!

Щиро вітаю вас з ювілеєм підприємства – 50 річчям та з професійним святом – Днем хіміка!

Наразі Черкаський «Азот» – це один з найбільших вітчизняних виробників мінеральних добрив, які по-справжньому конкурентоспроможні не лише в Україні, а й далеко за її межами.

За цією репутацією стоїть наполеглива праця, відданість професії і висока організованість 4,5 тисяч співробітників підприємства.

Бажаю вам трудових звершень, твердої віри в свої сили і можливості! Миру, здоров'я, щастя і благополуччя вам, вашим рідним і близьким!

Олександр Халін,
Генеральний директор OSTCHEM



Дорогі азотівці! Шановні ветерани!

Щиро вітаємо вас з 50-річчям Черкаського «Азоту» та з професійним святом – Днем хіміка!

Завдячуємо вам за самовіддану працю, трудовий оптимізм і високий професіоналізм, спрямовані на благо рідного підприємства.

Зичимо вам світлої радості, виробничого натхнення, мирних і довгих років життя у здоров'ї та гармонії!

Правління товариства. Профспілковий комітет

ХІМІКИ ВІДЗНАЧИЛИ 50-РІЧЧЯ «АЗОТУ» ТА ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО

Прекрасною музикою, щирими посмішками та поздоровленнями наповнився Палац культури «Дружба народів» 22 травня. Працівники ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM відзначили цього дня подвійне свято: День хіміка та піввіковий ювілей з дня пуску такого важливого для країни виробництва, яким був і залишається «Азот».



В.Скляров нагадав етапи становлення підприємства

Вже на порозі Палацу відчувалася піднесена атмосфера. В очікуванні урочистої частини свята працівники «Азоту», ветерани праці, гості мали можливість поспілкуватися, переглянути фотовиставку, що висвітлює всі етапи розвитку Черкаського «Азоту», послухати живу музику у виконанні малого симфонічного оркестру Черкаської обласної філармонії. Радісні обличчя, дружні обійми, спогади – свято збило всі покоління хіміків. Особлива пошана – заслуженим ветеранам. Як завжди, вдвох прийшли на свято подружжя

Гельфандів, які започаткували цілу династію азотівців.

— Для нас це дуже велике свято. Ніби другий день народження! Дуже радий побачити тут знайомі обличчя та молоде покоління азотівців, які працюють в цей нелегкий для країни та підприємства час, продовжуючи нашу справу, — схвилювано зазначив Лев Михайлович Гельфанд.

Він віддав роботу на «Азоті» більше 40 років життя. Працював начальником виробництва аміачної води, начальником цеху М-3, начальником відділу праці та зарплати.

Завітав на свято й заслужений будівельник Микола Буданцев, який очолював бригаду і брав участь у спорудженні всіх виробництв «Азоту». Саме він разом з першим директором заводу Іваном Білошапкою вийшов у поле, на якому був закладений перший камінь грандіозного будівництва.

— Це були найкращі часи в моєму житті. «Азот» навчив нас працювати, зробив з нас справжніх професіоналів своєї справи, яким до снаги будь-які завдання, — розповідає Микола Буданцев. — Є про що згадати. Мене висунули депутатом Верховної Ради СРСР, нагороджували високими державними нагородами і все завдяки «Азоту». Але головне моє надбання — це хороші, віддані своїй справі люди, з якими ми пліч-о-пліч працювали, будуючи «Азот».

У святковій залі всіх присутніх у відеозверненні привітав головний акціонер ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM Дмитро Фірташ.

— Черкаський «Азот» — дуже важливе підприємство для промисловості та в цілому для України, яке має великі перспективи розвитку. Нині ми розробляємо цілу програму, пов'язану з хімією та нафтохі-

мією, — зазначив Дмитро Фірташ. — Сьогодні складний час для нашої країни. Важливо, щоб були мир і стабільність. Дуже багато сімей пов'язують своє життя з «Азотом», як і я. Тому хочу особисто привітати зі святом кожного з вас та побажати всього тільки найкращого: здоров'я, сил, терпіння, нових можливостей і здобутків.



Коровай для ювілярів

Було також зачитано вітальну телеграму від генерального директора OSTCHEM Олександра Халіна, після чого до всіх присутніх у залі звернувся Голова Правління ПАТ «АЗОТ» Віталій Скляров. У своєму виступі він згадав славні імена,



Лев Михайлович та Людмила Григорівна Гельфанди



М.Буданцев з начальником Прес-центру Є.Мацокіною



В.Склярів приймає вітання від В.Коваленко та Ю.Ткаченка

вписані в історію підприємства. Це працівники будівельних і монтажних організацій: заслужений будівельник Микола Буданцев, начальник БМУ-27 Микола Ковальський, начальник БУ-28 Володимир Кравченко, бригадири Василь Заболотний, Микола Сиченко, Євген Корольков, Олександр Здор. Спеціалісти з монтажу й експлуатації, а це бригади Миколи Дудченка, Олександра Агапова, Василя Гука, Олександра Мороза та багатьох інших.

Досвідчені хіміки свого часу з'їхалися з усього Радянського Союзу на підготовку й пуск першого цеху з виробництва аміаку. Першопрохідцями великої хімії стали більш як 200 спеціалістів: Галина Корнєєва, Микола Крамаренко, Анатолій Левандовський, Валерій Досужий, Михайло Кулаковський, Леонід Слиш, Іван Санатос, Наталія Кужман, Римма Лапшина, Федір Корнєєв та багато інших. Саме вони причетні до того, що у березні 1965 року в Черкасах отримали першу партію аміаку.

Неоціненний внесок у розвиток Черкаського «Азоту», для яких він став рідним, внесли Олександр Шуклін, Микола Корчака, Сергій Виноградов, Володимир Болдаєв, Олександр Кольба, Михайло Макота... Їх немає серед нас, але справа їхніх рук і розуму залишається в нашій пам'яті.

— Сьогодні Черкаський «Азот» — це підприємство, що динамічно розвивається, та входить до холдингової компанії OSTCHEM, яка дає життя і розвиток сільськогосподарській галузі країни. Всі ми трудимося, щоб наша країна була з хлібом, — зазначив Віталій Склярів. — Тільки за перший квартал цього року Черкаський «Азот» став лідером з постачання на внутрішній ринок аміачної селітри — 51 відсоток ринку, карбаміду з часткою 31 відсоток, 68 відсотків ринку займає карбамідо-аміачна суміш черкаського виробництва.

Привітати хіміків зі святом прийшли й керівники міста та області: голова Черкаської ОДА Юрій Ткаченко, голова облас-

ної ради Валентина Коваленко та секретар міської ради Олександр Радущкий.

— «Азот» має велике значення для Черкащини. Підприємство надає робочі місця для 4,5 тисяч людей, сприяє розвитку міста й області. У цей нелегкий час ви забезпечуєте міндобривами українських аграріїв та утримуєте позиції на міжнародному ринку, — наголосив Юрій Ткаченко. — Ми знаємо як непросто вам нині працюється. Бажаю акціонерам знайти мудрі рішення, які дозволять зберегти підприємство для Черкащини. Миру й процвітання «Азоту» та Україні!

З теплою й вдячністю згадували в святковій залі колишніх керівників підприємства: Івана Білошапку, Валентина Писарева, Валентина Сорокіна, Олександра Воловикова, Бориса Райкова, Володимира Белого та Андрія Ковалю.

Борис Райков очолював підприємство 15 років, зокрема, і в складні та буремні 90-ті роки, коли економікою правив бартер,

а люди не отримували зарплату. Азотівці жодного разу не залишилися без заробленого.

— У ті часи в моєму житті були два щасливих дні на місяць: день авансу і день зарплати. Не можна було не радіти, коли я бачив як люди задоволені йдуть додому до своїх сімей, маючи впевненість у завтрашньому дні, — зазначив у своєму виступі Борис Сергійович. — Процвітання вам і великих перспектив, а вони у вас є.

З вітальним словом також виступили: Президент Союзу хіміків України Олексій Голубов, Голова Центральної Ради профспілки працівників хімічних та нафтохімічних галузей промисловості України Василь Мойсюк, голова Федерації профспілок Черкаської області Петро Шевченко та директори хімічних підприємств України.

Крім того, під час урочистостей черкаські хіміки отримали відзнаки та нагороди різного рівня.

Підготувала
Наталія Бакалова



Подружжя Райкових (в центрі) разом із В.С.Горбатком та О.Г.Голубовим

Нагороджені державними, урядовими, галузевими та місцевими нагородами у 2015 році:

ПОДЯКА ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА УКРАЇНИ

Гордієнко Віталій Гаврилович — заступник начальника цеху М-5. Гетта Олександр Палладійович — апаратник цеху М-7. Юрченко Любова Петрівна — апаратник цеху К-3.

НАГРУДНИЙ ЗНАК «ЗНАК ПОШАНИ ЗА ЗАСЛУГИ ПЕРЕД ХІМІЧНОЮ ГАЛУЗЗЮ УКРАЇНИ»

Мартем'янов Іван Гнатівич — начальник цеху М-9. Герасенко Микола Іванович — фрезерувальник РМЦ. Ткаченко Анатолій Лук'янович — старший майстер з ремонту устаткування цеху ВПіПК. Заярнюк Петро Михайлович — котельник УКР. Негода Іван Антонович — майстер електрослужби цеху централізованого ремонту. Оржеховський Сергій Едуардович — слюсар з контрольно-вимірвальних приладів і автоматики цеху КВПіА.

ГРАМОТА ОБЛАСНОЇ РАДИ

Горшкальова Мирослава Миронівна — хімік ЦВТК. Островерха Людмила Михайлівна — командир пункту ВГРЗ. Попович Ніна Олександрівна — лаборант хімічного аналізу ПСЛ. Чернишенко Олександр Володимирович — інженер-конструктор ПКВ. Гладкова Валентина Петрівна — апаратник перегонки цеху К-4.

ГРАМОТА ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ

Давиденко Анатолій Андрійович — слюсар-ремонтник цеху ОПСВ. Камалов Шамгун Шакірович — майстер виробничої ділянки цеху І-1. Сузанович Олександр Едуардович — начальник сектора технічного обслуговування відділу комп'ютерної техніки. Байлук Іван Іванович — докер-механізатор цеху М-9.

ГРАМОТА МІСЬКОЇ РАДИ

Корчевський Микола Іванович — провідний менеджер відділу зовнішньоекономічної діяльності. Кульченко Тетяна Андріївна — старший хімік відділу вхідного контролю. Глизь Олексій Михайлович — кислототривник-гумувальник ЦЗП. Харченко Іван Васильович — слюсар-сантехнік ЦГД. Кучеренко Тетяна Іванівна — слюсар з обслуговування теплових пунктів цеху К-5.

ПОЧЕСНА ГРАМОТА ЧЕРКАСЬКОГО ОБЛАСНОГО ОБ'ЄДНАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ

Сліпачук Станіслав Іванович — начальник зміни цеху А-5. Листопад Галина Олександрівна — інженер-технолог цеху М-5. Колесник Олена Василівна — електромонтер з ремонту і обслуговування електроустаткування цеху К-3.

ЗАСЛУЖЕНІ НАГОРОДИ ЗНАЙШЛИ СВОЇХ ГЕРОЇВ

Нагороди різних рівнів отримали хіміки ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM за свою наполегливу працю з нагоди святкування Дня хіміка та 50-річчя підприємства. Їх вручили під час урочистої частини святкування на сцені ПК «Дружба народів».

Як зазначив голова Федерації профспілок Черкаської області Петро Шевченко, вітаючи всіх присутніх у залі, приємно що на «Азоті» в першу чергу завжди турбувалися про людей праці. За його словами, Колективний договір, що діє на підприємстві, та рівень середньої заробітної плати азотівців є взірцем для роботодавців не лише Черкаської області, а й всієї України.

Відповідно і працівники ПАТ «АЗОТ» добросовісно та сумлінно ставляться до своєї роботи, переживають за результат спільної справи, діють як один злагоджений механізм, забезпечуючи надійну та безперебійну роботу підприємства й виробництво якісної продукції для сільгоспвиробників.

Щороку черкаські хіміки отримують визнання як на державному, так і на місцевому рівнях. Тож і цього року десятки працівників «Азоту» отримали подяки, грамоти та нагороди за сумлінну працю. Їх урочисто вручили перші особи органів влади та



організацій, від яких здійснювалося нагородження. Зокрема, шестеро працівників «Азоту» (на фото) отримали Нагрудний Знак «Знак Пошани за заслуги перед хімічною галуззю України» та премію в

розмірі подвійної середньої зарплати по підприємству. Їх вітали Голова Правління ПАТ «АЗОТ» Віталій Складов та Президент Союзу хіміків України Олексій Голубов.

Наталія Бакалова



Нагороджується Н.І.Прокоф'єва



Нагороду отримує В.Г.Гордієнко



Вручення подяки Л.П.Герявенко

Нагороджені профспілковими нагородами та відзнаками ПАТ «АЗОТ» у 2015 році:

ГРАМОТА ПАТ «АЗОТ»

Черненко Борис Федорович – слюсар-ремонтник ремонтно-будівельного цеху. Левченко Галина Іванівна – апаратник цеху хімводоочищення. Шулежко Ірина Миколаївна – електромонтер цеху електропостачання. Селянко Олексій В'ячеславович – електромонтер централізованого електроремонтного цеху. Петров В'ячеслав Георгійович – електромонтер цеху зв'язку. Калініченко Сергій Петрович – машиніст котлів котельного цеху. Щербатюк Марія Панасівна – табельник залізничного цеху. Ільченко Володимир Юрійович – водій автотранспортного цеху. Гнуча Надія Іванівна – лаборант хімічного аналізу центральної лабораторії. Вітренко Катерина Василівна – начальник бюро перепусток. Прокоф'єва Надія Іванівна – завідувач складу цеху складського господарства. Левандовська Любов Павлівна – секретар комерційного директора. Явон Людмила Дмитрівна – інспектор канцелярії загального відділу. Товма Тетяна Василівна – провідний менеджер із збуту відділу продажів. Божко Олександр Миколайович – провідний інженер-конструктор відділу головного метролога. Троян Валентина Іванівна – технік з праці цеху К-2.

НАГОРОДИ ПРОФСПІЛКОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Почесна грамота Центральної Ради галузевої профспілки – Гірченко Оксана Юріївна – апаратник, голова цеховому цеху К-6. Подяка Центральної Ради галузевої профспілки – Герявенко Людмила Павлівна – контролер якості готової продукції і технологічного процесу, голова цеховому ЦВТК; Проценко Віктор Миколайович – майстер з ремонту обладнання, голова цеховому цеху К-1. Почесна грамота Федерації профспілок Черкаської області – Моїсєєв Сергій Анатолійович – начальник відділення з виробництва рідких мінеральних добрив, голова цеховому цеху М-7. Почесна грамота ради обласної організації галузевої профспілки хіміків – Демиденко Олександр Михайлович – майстер з ремонту устаткування, голова цеховому цеху електропостачання; Почтарьова Ірина Вікторівна – інженер-технолог, голова цеховому КГХ; Боковня Тетяна Василівна – бухгалтер 2 категорії. Почесна грамота профкому первинної профспілкової організації Черкаського ПАТ «АЗОТ» – Піндюк Василь Олександрович – старший майстер, голова цеховому цеху зв'язку; Турчин Наталія Василівна – прибиральниця службових приміщень, голова цеховому РБЦ.

КЕРІВНИКИ ХІМІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ ПРИЇХАЛИ ВІТАТИ ЮВІЛЯРІВ

Директори семи хімічних підприємств України, з якими ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM підтримує давні партнерські стосунки, приїхали 22 травня, щоб привітати колектив черкаських хіміків з півстолітнім ювілеєм та професійним святом.

Всі вони звернулися з теплими та щирими словами вітань до колективу Черкаського «Азоту», адже українських хіміків пов'язують давні партнерські стосунки та продуктивна співпраця.

Валерій Горбатко, ПАТ «Одеський припортовий завод»:

— З «Азотом» та Черкасами мене багато що пов'язує, адже свій трудовий шлях я починав саме тут — з 1971 по 1976 роки працював у цехах А-3 та А-4. Спочатку оператором, начальником зміни, заступником начальника цеху А-4 з технології. Потім поїхав працювати в «Одеський припортовий». Вже 29 років керую заводом. З Черкаським «Азотом», з самим містом Черкаси, в якому народилися мої діти, мене пов'язують хороші спогади. Я дуже вдячний моїм першим вчителям-практикам **Роману Радущкому і Володимиру Малову** та найголовнішому моєму вчителю — начальнику цеху Ге-

оргію Лантуху. Я пам'ятаю всіх, з ким я працював: Степан Гіляровський, Олександр Шаблій, Олена Задоянна, Микола Строкань, Микола Корчака та багато інших хороших людей та висококласних спеціалістів. Я й зараз підтримую дружні стосунки з багатьма азотівцями. Наші підприємства співпрацюють у виробничій сфері: ми відвантажую черкаські добрива, обмінюємося виробничим досвідом. Черкаський «Азот» — сильне та перспективне підприємство, тож бажаю вашому колективу наполегливості та наснаги в досягненні поставлених цілей.

Михайло Заблуда, ПАТ «Рівнеазот»:

— Скільки працює наше підприємство, ми завжди обмінювалися досвідом з Черкаським «Азотом». А після входження в холдинг OSTCHEM ці партнерські відносини тільки зміцніли. Особливо тісно співпрацюють служби головних



Свято зібрало разом керівників хімічних підприємств OSTCHEM

інженерів. Ми обмінюємося талановитими спеціалістами, аби дати їм змогу проявити себе на більш високій та відповідальній посаді. Хочу передати вам найщиріші вітання від нашого колективу. Бажаю вам миру, щоб ми змогли вистояти, зберегти нашу державу. А в професійному плані хочеться

побажати лише одного: щоб ви забули, що таке газове питання і мали змогу нормально та спокійно працювати. А все решта ви зможете зробити.

Сергій Павлючук, ПАТ «Концерн СТИРОЛ»:

— За 50 років ваше підприємство стало лідером хімічної промисловості України. Ви маєте дуже багато партнерів, друзів. І все це завдяки тому, що у вас працюють висококласні спеціалісти. «Стирол» та «Азот» пов'язують давні традиції і дружба. У 80-х роках наше підприємство очолював ваш генеральний директор Олександр Миколайович Воловиків. Він виростив на нашому підприємстві цілу плеяду талановитих інженерів та керівників. Віталій Леонідович Склярів — один із його вихованців. Ви навіть не уявляєте, що ви та «Рівнеазот» робите для нашого колективу. Завдяки рішенням інвесторів, завдяки вам, ми вже рік отримуємо заробітну плату, хоча опинилися в зоні бойових дій і не маємо змоги працювати. Низький вам за це уклін. Бажаю вам ще багато разів святкувати такі визначні річниця.



Черкаських хіміків привітали керівники хімічних підприємств України: **Валерій Горбатко (ПАТ «Одеський припортовий завод»), Ігор Лазакович (ПАТ «Сумихімпром»), Сергій Сидоров (ПАТ «Дніпроазот»), Юрій Дуденков (ВАТ «Міндобрива»); споріднених з Черкаським «Азотом» підприємств, які входять до холдингової компанії OSTCHEM: Леонід Бугайов (ПРАТ «Сєвєродонецький АЗОТ»), Сергій Павлючук (ПАТ «Концерн СТИРОЛ») та Михайло Заблуда (ПАТ «Рівнеазот»).**

Підготувала
Наталія Бакалова

Для династії Красних «Азот» — ЦЕ І СПРАВДІ ЖИТТЯ

Черкаський «Азот» здавна славиться трудовими династіями. Можна нарахувати не одну сотню родин, які пов'язали своє життя з хімічною промисловістю. Династію Красних започаткував голова сім'ї — Микола Іванович. Зараз на виробництві працюють ще і його дружина та два сини. Загальний трудовий стаж родини нараховує вже 47 років.



Ірина, Олександр та Микола Красні

Трудовий шлях слюсаря КВПіА Миколи Красного на ПАТ «АЗОТ» розпочався у 1992 році. Щоправда, до цього 12 років він пропрацював у підрядній організації «Хімремне-нерго», яка обслуговувала підприємство. Тому за неофіційних 35 років роботи на «Азоті» Микола Іванович вивчив виробництво аміачної селітри від А до Я. Спочатку професійно зростав у

цеху М-3, а після його закриття приєднався до колективу цеху М-9.

— Коли вихідні і в зміні працює Микола Іванович, я можу спокійно відпочивати, — зазначає начальник дільниці КВПіА цеху М-9 Віталій Руденко. — Він — висококваліфікований спеціаліст, хороша і надійна людина. Вимогливий не тільки до себе, а й до інших колег.

Сьогодні на виробництві аміачної селітри працює і дружина Миколи Івановича. Хоча починала Ірина Михайлівна працювати у філіалі науково-дослідного інституту, який на той час знаходився в приміщенні центральної лабораторії підприємства.

— Так склалося, що на «Азоті» я працювала тільки в 2003 році, але ніколи не відокремлювала себе від колективу підприємства. Оскільки за освітою я органік-технолог, моя безпосередня діяльність була тісно пов'язана з виробництвом іонообмінних смол. Постійно була там — відбирала проби, розробляла для них документацію, — розповідає апаратник нейтралізації Ірина Красна.

За 29 років сімейного життя подружжя Красних виховало двох синів — Олександра та Дмитра, які продовжили династію хіміків.

— У дитинстві чув багато розмов батьків про роботу, кілька разів бував на централь-

ній прохідній, тому в пам'яті закарбувалися масштабні виробничі картини, — розповідає електромонтер ЦГД Олександр Красний. — Після закінчення технікуму довго не роздумував, куди йти працювати, оскільки «Азот» — одне з найбільших і перспективних підприємств в області.

Молодший син Дмитро Красний працює електромонтером в цеху М-9. За 4 роки добре зарекомендував себе — освічений, зібраний, має досить високий потенціал, професійно поводить себе в екстремних ситуаціях. Колеги зазначають, що у нього перспективне професійне майбутнє.

Нині хлопці думають про створення власних сімей. Першим на відповідальний крок наважився Дмитро. 6 червня дружна родина збереться в нього на весіллі. І цілком можливо, що колись нові покоління Красних продовжать сімейну справу і долучаться до колективу хіміків Черкаського «Азоту».

Максим Батир, фото автора

Олександр Герасименко майже півсторіччя на виробництві

Електромонтер з ремонту і обслуговування електроустаткування цеху з виробництва карбаміду М-2 Олександр Герасименко 48 років працює на Черкаському «Азоті».

На виробництво він прийшов відразу після закінчення Черкаського технікуму електрифікації сільського господарства у 1967 році. Розпочав свою трудову діяльність у цеху електропостачання. Саме завдяки працівникам цього структурного підрозділу, які передавали свій досвід і знання, та необхідності підвищувати свою кваліфікацію для роботи на такому великому і складному виробництві, молодий спеціаліст поступово ставав справжнім фахівцем своєї справи.

У 1980-му році досвідченого вже спеціаліста запросили на роботу в цех М-2, який у цей час пускався. З тих пір він незмінно трудиться в цьому колективі.

З «Азотом» в Олександра Антоновича пов'язане все життя. Саме на підприємстві він зустрів свою майбутню дружину Любов Федорівну, яка й нині працює у лабораторії централізованого відділу технічного контролю (ЦВТК) на виробництві капролактаму. Сюди ж прийшла працювати (в цех К-5) і менша дочка Герасименків — Юлія, яка нині займається



власною справою. Вона, як і батьки, зустріла свою долю на роботі — чоловік працює електромонтером в цеху К-5.

Олександр Антонович — один із найдосвідченіших працівників цеху. Його поважають, з ним радяться з будь-яких питань. Незважаючи на багаторічний стаж роботи, він не втрачає до неї інтересу, цікавиться новинками, спілкується з молоддю, передаючи їм свій безцінний досвід та любов до професії.

Наталія Бакалова,
фото автора

Фотоархів підприємства налічує десятки тисяч унікальних історичних знімків авторства начальника бюро розмножувальної техніки Михайла Захаріна. Протягом 53 років, починаючи з 1962 року, коли ще тільки планувалася територія для будівництва майбутнього хімкомбінату, його фотоапарат фіксував кожен етап розвитку підприємства. Тому саме Михайло Калманович став ідейним натхненником та організатором виставки. Загалом для експозиції було відібрано 125 світлин, на яких зафіксовано найбільш



Експозиція зацікавила багатьох відвідувачів

ційної частини подякував Михайлу Захаріну за організацію фотовиставки. Зал підтримав його гучними оплесками.

— Я побачила багато знайомих облич. На одному фото навіть себе знайшла. Уявляю наскільки приємно переглядати ці фото ветеранам, — зазначає табельник цеху ВПіПК Галина Долінкіна.

— Кожен стенд — частина історії підприємства. Переглядаю фотографії й згадую ті буремні часи. Скільки всього було зроблено на підприємстві колективом першопрохідців...

До ювілею ПАТ «АЗОТ» ВІДКРИЛАСЯ УНІКАЛЬНА ФОТОВИСТАВКА

Напередодні урочистостей з нагоди ювілею та Дня хіміка в Палаці культури «Дружба народів» відкривалася фотовиставка, присвячена 50-річчю Черкаського «Азоту». Ювілейна експозиція є ретроспективою розвитку й становлення одного з найпотужніших хімічних підприємств України.

пам'ятні події з життя підприємства.

— За масштабом це перша така фотовиставка, присвячена діяльності Черкаського «Азоту». Підготовка до неї розпочалася рік тому, — розповідає Михайло Захарін. — Щоб обрати цінні кадри, довелося переглянути десятки тисяч негативів. Серед них багато епохальних знімків, насамперед це пуск кожного нового цеху та отримання першої продукції. Завдяки сучасній техніці, яку спеціально закупили, було скопійовано й оцифровано близько 600 негативів. Уже по-

тім ми обирали з них фото для створення експозиції.

Всі фотороботи розміщено на 11 тематичних стендах. Вони розповідають про історію будівництва підприємства, початок виробничої діяльності, пуск нових технологічних цехів, виробничі будні колективу, ветеранів праці і передовиків, завдяки високому професіоналізму та ентузіазму яких підприємство здобуло визнання в країні та за її межами. **Окрема фотосторінка історії Черкаського «Азоту» присвячена і культурно-спортивним досягненням колективу хіміків.** Наприклад,

волейбольна команда підприємства неодноразово ставала призером чемпіонатів різного рівня, тричі була володарем кубка України. Збудований хіміками 35 років тому Палац культури «Дружба народів» став мистецькою «меккою» Черкаської області і відкрив дорогу у професійне творче життя тисячам вокалістів і танцюристів.

Непідкупний інтерес виставка викликала у виробників та гостей, які прийшли на урочистості з нагоди ювілею підприємства. **Голова Правління Віталій Скларов під час офі-**



Михайло Захарін на відкритті ювілейної фотовиставки

Я брав участь в пусках усіх цехів з виробництва аміаку. Ось на цьому фото зафіксовано якраз пуск цеху А-3. Начальник цеху Микола Білобородов запалює піч первинного риформінгу, — розповідає почесний хімік СРСР Микола Крамаренко.

В організації фотовиставки, окрім працівників бюро розмножувальної техніки «Азоту», були задіяні й спеціалісти інших структурних підрозділів. Зокрема, розробкою проекту, виробництвом і монтажем стендів займалися фахівці проектно-конструкторського відділу, управління капітальних ремонтів та ремонтно-будівельного цеху.

Відвідати фотовиставку всі бажаючі зможуть до кінця червня.

Максим Батир



Перегляд тематичних стендів супроводжувався грою малого симфонічного оркестру

До 50-річчя підприємства: «АЗОТ» НА ЗЛАМІ ДВОХ СТОЛІТЬ І ТИСЯЧОЛІТЬ

22 травня 2015 року ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM урочисто відзначив свій півстолітній ювілей. Для підприємства це солідний вік, який позначився багатьма віхами. Про окремі з них згадує Борис Сергійович Райков, якому випала доля очолювати підприємство найдовше з усіх директорів «Азоту». Цей шлях розтягнувся аж на 15 років.



Із визначним ювілеєм!

Шановні виробничники та ветерани праці!
Вітаю вас з 50-річчям ПАТ «АЗОТ» та Днем хіміка!
Бажаю вам міцного здоров'я, родинного тепла й
щастя, життєвої енергії та оптимізму, миру і добра!

Нехай легко збуваються всі прагнення, сподівання
й задуми. Переконалися, що попереду у вас незліченна
кількість грандіозних та успішних проектів!

Борис Райков,
генеральний директор ПАТ «Азот»
з 1987 по 2002 роки, керівник
Черкаського обласного об'єднання
організацій роботодавців

Якби мене запитали, що найбільше запам'яталось із життя підприємства, яке я очолював наприкінці 80-х років минулого століття і тільки у 2002 році передав управління ним своєму наступнику, то увагу зосередив би на кількох важливих моментах. Початок роботи на Черкаському «Азоті» припав на складні часи. У цей період уже спостерігалось падіння обсягів промислового виробництва, зниження продуктивності праці, збільшення прострочених платежів за взаємними розрахунками тощо. І все ж, підприємство продовжувало перебувати на стадії розвитку. Будувались нові об'єкти. У 1988 році було введено в дію комплекс «Карбамід-330». Відчувалась нагальна потреба у необхідності рухатися вперед, виробляти конкурентоспроможну продукцію, бо так чи інакше, в країні мав з'явитися ринок.

Після розпаду СРСР, по суті, по-живому перервалися економічні зв'язки. Припинилося постачання сировини і матеріалів. Один за одним хімічні підприємства почали втрачати традиційних споживачів продукції, шалена гіперінфляція

вмивала обігові кошти, на зміну грошовим розрахункам прийшов бартер. Системна криза, яка тоді охопила Україну, позбавила платоспроможності внутрішній ринок міндобриб. Порятунку треба було шукати на зовнішніх ринках. Ми зуміли вчасно відреагувати на тенденцію світового ринку, налагодивши в 1993 році виробництво карбамідо-аміачної суміші. Комплекс КАС потужністю 200 тисяч тонн на рік закупили у Франції. Увесь вироблений продукт тоді відвантажували на експорт, оскільки рідкі комплексні добрива були затребувані саме на зовнішніх ринках. По суті, почався перехід від планової до ринкової економіки.

Недостатньо було зайти на зовнішній ринок і закріпитися на ньому. Треба було його розширювати. Реконструкція виробництва аміачної селітри здійснила прорив у забезпеченні якості цього продукту. Введення в аміачну селітру магnezіальної добавки проти злежування дозволила «прорубати вікно в Європу» — відвантажувати мінеральні добрива у поліетиленових мішках по 25 і 50

кілограмів та м'яких контейнерах «біг-бегах» вагою 500 і 1000 кілограмів. Продукцію в таких упаковках ми вже могли відправляти як у критих вагонах, напіввагонах, автомобілях, так і відвантажувати її через морські термінали на судна.

Загалом, у ті важкі для підприємства часи ми шукали контакти з іноземними компаніями, які володіли сучасними технологіями. Найбільшу питому вагу в процесі хімічного виробництва займає природний газ та електроенергія. Тому було взято курс на створення ресурсозберігаючих систем, встановлення чіткого обліку енергетичних ресурсів, запровадження контролю за використанням лімітів. Збереження енергоресурсів і сьогодні є одним із пріоритетних напрямків діяльності підприємства. Нинішній власник ПАТ «АЗОТ» Дмитро Фірташ та холдингова компанія OSTCHEM реалізують масштабні проекти з реконструкції діючих виробництв. Інвестиції складають сотні мільйонів гривень щорічно. А це означає, що на підприємство прийшов ефективний власник з сильним профе-

сійним менеджментом, який разом зі своєю командою та колективом працюють на перспективу.

Крім того, підприємство, як і раніше, залишається соціально відповідальним. «Азот» вчасно наповнює бюджет, перераховує кошти до Пенсійного фонду, здійснює всі обов'язкові платежі. В рамках корпоративно-соціальної відповідальності в місті реалізується низка різноманітних проектів. Взяти хоча б реконструкцію Палацу культури «Дружба народів» та площі навколо нього — це ж європейський зразок! У мікрорайонах міста встановлюються дитячі майданчики, окрему допомогу отримують медичні заклади, під постійною опікою підприємства перебуває десять шкіл...

Усі ці досягнення — надбання хіміків різних поколінь, які спільними зусиллями долали труднощі, робили вагомий внесок у розбудову і розвиток одного з найпотужніших промислових підприємств нашого регіону та України в цілому.

Записала
Сьвдокія Мацокіна

У піввіковій історії «Азоту» ЇХНІ ІМЕНА СТАЛИ СПРАВЖНИМИ ЛЕГЕНДАМИ

Ветерани-хіміки... Уже при цих словах виникає бажання низько вклонитися цим людям за їхній трудовий подвиг, за відданість професійному обов'язку, за сумлінну працю і незборимий ентузіазм. Адже вони зводили один із хімічних гігантів України – Черкаський «Азот» не заради високих нагород, а заради того, щоб країну забезпечити вкрай потрібною продукцією, зокрема мінеральними добривами.

Політика керівництва ПАТ «АЗОТ» на чолі з Головою Правління Віталієм Леонідовичем Скляровим передбачає шанобливе ставлення і турботу до старшого покоління азотівців, незалежно від того, продовжують вони працювати на підприємстві чи вже поставили крапку у своїх трудових книжках. Для цього у товаристві створений Благодійний фонд ПАТ «АЗОТ», що об'єднує на сьогодні 2300 ветеранів праці. У їх число також входять: «Почесний хімік СРСР» **Анатолій Олександрович Левандовський**, **Федір Григорович Корнєєв**, **Римма Микитівна Лапшина**, **Валерій Олександрович Досужий**, який за багаторічну добросовісну працю нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора та «Знак Пошани», **Іван Герасимович Холодняк** та **Валентина Семенівна Аксютя**, трудовий внесок якої у розвиток Черкаського «Азоту» оцінено орденом «Знак Пошани». Для них 1963-й, 1964-й, 1965-й роки минулого століття стали долоньними у подальшій трудовій діяльності. Вони ризикнули залишити обжиті місця і приїхали в невідомі Черкаси, де тільки починалося будівництво заводу азотних добрив. Хто за покликом «виробничої» романтики, хто за порадою колег чи друзів, а хто й сам по собі, як **Валерій Олександрович Досужий**.

До приходу на Черкаський «Азот» (а було це у лютому 1964 року) **Валерій Олександрович** уже добре знався на токарській справі, а тому при виготовленні запасних частин не виникало ніяких труднощів. Просто для деталей високого тиску використовувалися інші марки сталі



Зліва направо: В.Досужий, В.Аксютя, І.Холодняк, Ф.Корнєєв, Р.Лапшина та А.Левандовський

ну і, звичайно, були підвищені вимоги до їх виготовлення. Для цього з Дніпродзержинська приїхали два досвідчених спеціалісти, які передавали «секрети» майстерності. Проте, як виявилось, **Валерій Олександрович** всі премудрості цієї професії вже добре знав. Його не лякали ніякі «аварії», бо роботою дихав і жив, віддавши їй 38 років активного життя.

Із розмови з **Анатолієм Олександровичем Левандовським** та **Федором Григоровичем Корнєєвим** дізналася багато цікавих фактів про те, як проходили важливі етапи будівництва хімкомбінату, монтаж обладнання, пускові процеси тощо. **Анатолій Олександрович Левандовський** добре пам'ятає свій перший робочий день. Це було 31 липня 1964 року. У Черкаси він приїхав з професійним багажем, бо ще в 1952 році закінчив училище і працював на хімічному підприємстві в Дніпродзержинську.

Правда, була думка змінити здобутий профіль, оскільки службу в армії проходив у авіації, але виступ **Микити Хрущова** на Пленумі ЦК про розвиток хімічної галузі остаточно переконав **Анатолія Олександровича** у правильності вибору професії. Деякий час ще пропрацював у Дніпродзержинську, а потім приїхав у Черкаси. Трудився в цеху розділення повітря, оскільки саме повітряний блок був запущений у роботу першим. А коли почав будуватися цех А-4, перейшов у цей структурний підрозділ. 34 роки сумлінної праці лише на Черкаському «Азоті», а в загальному рахунку – майже 45 років **Анатолій Олександрович** присвятив хімічній галузі.

Федір Григорович Корнєєв у Черкаси приїхав із Руставі за порадою товариша **Петра Юхимовича Пліса** і на довгих 34 роки пов'язав свою виробничу долю з «Азотом», зокрема з цехами А-1 та А-4. Більше того,

21 рік на підприємстві трудилася і його дружина **Галина Георгіївна**. Її самовіддана праця оцінена званням «Почесний хімік СРСР».

До слушної поради своєї подруги прислухалася і **Римма Микитівна Лапшина**, яка, влаштувшись у серпні 1963 року на «Азот», у кадровому списку була 41-ю. 26 років **Римма Микитівна** присвятила розвитку і становленню рідного підприємства. Працювала в цехах М-1, М-3, виробничому відділі. Фактично з нуля починав «азотівську» кар'єру **Іван Герасимович Холодняк**, створивши один із важливих на підприємстві підрозділів – газорегулювальну службу, яку очолював довгих 32 роки. Біля витоків випуску нових видів продукції, зокрема іонообмінних смол, перебувала **Валентина Семенівна Аксютя**, очолюючи одну із лабораторій ЦВТК. 14 років поспіль вона працює в Благодійному фонді, який об'єднує справжніх патріотів підприємства, чий імена у його піввіковій історії стали легендами.

Широ вітаємо багатотисячний колектив ПАТ «АЗОТ» зі славним 50-річчям!

Зичимо виробничих перемог, плідних здобутків, добробуту і процвітання.

Правління та ветерани БФ

Ніна Гошуренко



На «Азоті» запроваджують дистанційне навчання

Навчальний центр ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM готується до впровадження формату дистанційного навчання працівників з питань охорони праці та технології виробництва. Він передбачає оновлення програмного забезпечення навчально-контрольної системи «Автоекзаменатор» до онлайн-версії.

Сучасні комп'ютерні технології в процесі професійної підготовки виробничників на підприємстві почали використовувати ще на початку 2013 року. Однак, враховуючи складність виробничих процесів, безперервне надходження нової інформації, зокрема законодавчих та інших нормативних актів, працівники повинні постійно оновлювати свої знання.

— Ми не відходимо від традиційного лекційного формату, проте поступово осучаснюємо процес навчання. Інноваційні методи дозволяють нам підвищувати якість підготовки виробничників, — розповідає начальник Навчального центру ПАТ «АЗОТ» Ігор Негробов. — Попередня версія «Автоекзаменатора» передбачала лише аудиторні групові заняття по 8 осіб. Працівники самостійно



Начальник Навчального центру Ігор Негробов

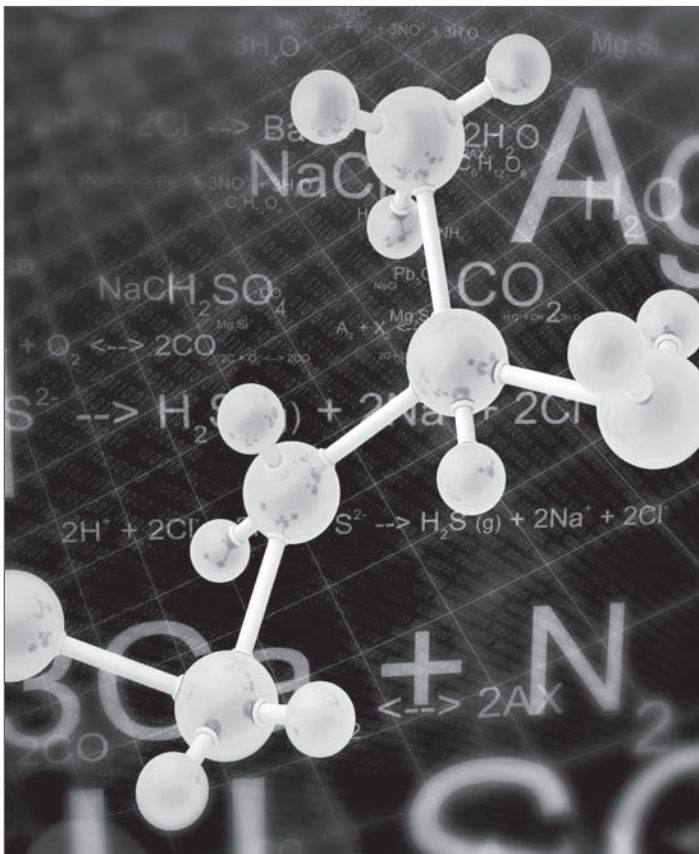
опрацьовували комплекс необхідних для їхньої роботи норм, після чого проходили тестування. Тепер вони зможуть працювати з навчально-контрольною системою на будь-

якому комп'ютері чи навіть мобільному телефоні, підключених до інтернету. Працівники вивчатимуть інформацію в зручний для себе час, перебуваючи на території товариства

чи поза його межами. Ми визначатимемо лише конкретний день для тестування.

Компанія-розробник «Протек» гарантує високу ефективність підготовки азотівців. Працюючи на «Автоекзаменаторі», вони витратять менше часу на вивчення теоретичного матеріалу та нормативних документів. Використання новітніх методів — насамперед відеосупроводу — сприятиме кращому запам'ятовуванню матеріалу. Серед переваг оновленої версії «Автоекзаменатора» ще й зручний та інтуїтивно зрозумілий інтерфейс, проста система створення навчальних програм, більш розвинена система самопідготовки, яка передбачає можливість самостійної перевірки знань в режимі пробного тестування.

Максим Батир



ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ І ПРОФЕСІЙНИМ СВЯТОМ!

Бажаємо ПАТ «АЗОТ» подальшого процвітання, удачі та нових перемог!

Міцного здоров'я, миру, родинного затишку та фінансового благополуччя у ваші сім'ї!


СБЕРБАНК РОСІЇ

www.sberbank.ua

АТ «СБЕРБАНК РОСІЇ». ЛІЦЕНЗІЯ НБУ № 198 ВІД 12.10.2011 Р. УСІ ВИДИ БАНКІВСЬКИХ ПОСЛУГ.

Підшефні школи привітали ХІМІКІВ З ЮВІЛЕЄМ

Директори підшефних ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM шкіл напередодні відзначення Дня хіміка та 50-річчя підприємства завітали до Голови Правління Віталія Склярова, щоб привітати його і подякувати за все, що хіміки роблять для шкіл.

— Ми дуже щасливі і вдячні, що наш навчальний заклад потрапив до 10-ти шкіл над якими взяв шефство «Азот», — зазначила директор спеціалізованої школи №20 Людмила Кіта. — За час нашої співпраці

зроблено дуже багато. Підприємство вносить просто неоціненний вклад у підтримку освітніх закладів, духовний та фізичний розвиток дітей.

Нагадаємо, що шефську угоду між 10-а школами міста

та ПАТ «АЗОТ» було підписано у травні 2013 року. «Азот» зробив у школах найнеобхідніші ремонти, придбав техніку, якої бракувало для нормального ведення навчального процесу, допомагає у наведенні ладу на територіях шкіл, організації суботників, проведенні культурно-масових заходів (екскурсій, концертів, змагань тощо), виконанні поточних ремонтних робіт.

Директори шкіл вручили Віталію Склярову грамоти й подяки та побажали Черкаському «Азоту» ще не одне десятиріччя працювати на благо рідного міста і країни.

— Зараз країна переживає нелегкі часи, які відбиваються на роботі нашого підприємства, — зазначив Віталій Леонидович, дякуючи за привітання. — Але ми й надалі будемо допомагати підшефним шко-



Подяка від директорів шкіл

лам. Головне, щоб «Азот» мав можливість стабільно працювати й, відповідно, мати змогу виконувати всі свої соціальні програми.

Наталія Бакалова,
фото Олександра Ковальова



Директори підшефних шкіл разом із Віталієм Скляровим

За сприяння «Азоту» пройшов фестиваль телерадіопрограм

У Черкасах відбувся Всеукраїнський фестиваль телерадіопрограм «Кобзар єднає Україну». Ініціаторами його проведення стали обласна державна телерадіокомпанія «Рось» та Держкомтелерадіо. Партнерську підтримку організаторам надав Черкаський «Азот».

Урочисте відкриття фестивалю пройшло в приміщенні академічного українського музично-драматичного театру ім. Т.Шевченка за участі журналістів усіх обласних телерадіокомпаній та творчої інтелігенції. Привітати гостей і учасників фестивалю завітали голова облдержадміністрації Юрій Ткаченко, голова обласної ради Валентина Коваленко, Перший секретар Національної спілки журналістів України Сергій Томіленко та ін. Яскраву концертну програму для всіх присутніх підготували черкаські артисти — академічний заслужений український народний хор, тріо «Вербена», ансамбль «Росава» та солісти обласної філармонії.

— Такі патріотичні заходи нині вкрай потрібні. Це гарна нагода вкотре згуртувати людей, — наголосив Юрій Ткаченко. — Зараз українці переживають неабияке патріотичне піднесення. І наше завдання — передати цей запал патріотизму наступним поколінням.

Звертаючись до присутніх, Валентина Коваленко зазначила, що саме журналісти, телевізійники і радіолюди, режисери і оператори особливо зараз мають формувати у громадян, в суспільства в цілому чистий зір і слух.

— Ви повинні мати українську групу крові, щоб бути основним донором нашого українського простору. Від вас залежатиме, як молодь сприй-



Урочистості з нагоди відкриття фестивалю телерадіопрограм

матиме нашу Україну, — зазначила у виступі Валентина Михайлівна.

На розгляд конкурсної комісії фестивалю надійшло понад сто робіт. Більшість з них присвячена саме актуальним подіям сьогодення.

— Дуже багато робіт відображають те, що відбувається на Сході України, — розповідає генеральний директор ОДТРК «Рось» Михайло Калініченко. — Я передивився майже всі. Вони справді вражають.

Найкращі роботи побачить та почує не тільки черкаська аудиторія. Усі радіопрограми переможців конкурсу прозвучать в ефірі Українського радіо. Телевізійні програми транслюватимуться в ефірі обласних державних телерадіокомпаній.

Власн. інформ.

Керівники «Азоту» ПРОВЕЛИ ТОВАРИСЬКИЙ МАТЧ З ФУТБОЛУ

Футбольний матч, приурочений до 50-річчя ПАТ «АЗОТ» та Дня хіміка, відбувся 20 травня між командою правління товариства та командою начальників структурних підрозділів.

Керівники підприємства вже більше 3 років займаються футболом. Для тренувань розділилися на дві команди: правління та директори за напрямками. Щоб визначити кращих гравців, між цими командами було проведено матч на Кубок менеджменту, який здобула команда правління. Тож саме вона, на чолі з Головою Правління Віталієм Скляровим, і взяла участь у товариському матчі. Іншу команду очолив начальник цеху складського господарства «Азоту» Микола Галушкевич.

Гра була цікавою та напруженою. Обидві команди активно підтримували вболівальники. Судили матч досвідчені азотівські футболісти Олексій Селянко (ЦЕРЦ) та Олександр Панченко (УКР). Команда керівників структурних підрозділів



трималася достойно, проте не змогла стримати натиску більш згуртованої і тренованої команди правління, програвши їй з рахунком 5:0. Проте, без нагород ніхто не залишився: команда правління отримала пам'ятний кубок, а команда

керівників структурних підрозділів — «втішний» приз.

Наталія Бакалова,
фото Михайла Захаріна

Вогнеборці Черкащини змагалися на кубок Олексія Жирного

12 травня 2015 року на території 9 ДПРЧ м. Кам'янки пройшли щорічні змагання з пожежно-рятувального спорту серед підрозділів Управління ДСНС України у Черкаській області на кубок Олексія Жирного.

Влаштувавши щороку такі змагання, ми переслідуюмо кілька цілей: вшанувати наших

колег, які героїчно загинули під час виконання службових обов'язків, посилити патріотич-

не виховання молоді, дати можливість молодим спортсменам пожежно-рятувального спорту зустрітись, поспілкуватись, поділитись досвідом. Дуже важливим є і те, що під час таких змагань наші працівники мають можливість «відточити» свою професійну майстерність, випробувати новітні прийоми гасіння пожеж та порятунку людей.

Після урочистого відкриття розпочалися власне змагання, участь в яких взяли команди Управління ДСНС України у Черкаській області: 1 ДПРЧ м. Черкаси, 2 ДПРЧ м. Черкаси, 3 ДПРЧ м. Черкаси, 18 ДПРЧ 1 ДПРЗ м. Черкаси, 19 ДПРЧ 1 ДПРЗ м. Черкаси, АРЗ СП

м. Черкаси, 5 ДПРЧ смт. Драбів, 8 ДПРЧ м. Золотоноша, 10 ДПРЧ м. Канів, 6 ДПРП смт. Чорнобай. Спортсмени змагалися у трьох видах: підйом по штурмовій драбині у вікно четвертого поверху навчальної башти, підйом по висувній драбині у вікно третього поверху навчальної башти та бойове розгортання рукавної лінії від пожежного авто.

У запеклій боротьбі вже третій рік поспіль перемогу здобули рятувальники, що охороняють ПАТ «АЗОТ» — 18 ДПРЧ 1 ДПРЗ (перше місце), та 19 ДПРЧ 1 ДПРЗ (друге місце). Замкнули трійку лідерів вогнеборці з Черкас 2 ДПРЧ.

Підготував Денис Белашов



Вогнеборці 1 ДПРЗ – найкращі в області

Кіровоград — порівняно молоде місто, а тому й не може похвалитися великою кількістю цікавих місць. Проте один дендропарк уже вартий того, щоб приїхати сюди і на власні очі побачити його красу. Композиційними елементами цього садово-паркового мистецтва є цілий ряд атракціонів із широким спектром розважальних послуг, а також дивовижно-мальовничі алеї та впорядковані зони рекреації. Словом, якщо ви хочете побувати в казці, насолодитися родинною прогулянкою — неймовірною красою 150 тисяч голландських сортів тюль-

панів «Міському саду» чарують погляд зелені килими лук, тиха течія Сугоклеї, каштанові та соснові алеї. До речі, на березі Сугоклеї майже до наших часів зростає могутній дуб-велетень, який за переказами мав 1000 років. Називали цей дуб «Потьомкінським», оскільки під ним проводив військові ради фельдмаршал Потьомкін. Під дубом була й криниця з цілющою водою. Немовби на згадку про дерево-красеня навесні у тихих куточках «Міського саду» квітує тюльпан дібровний, занесений до Червоної книги України.



Кіровоградський міський дендропарк

ТЮЛЬПАНИ — родзинка дендропарку в Кіровограді

В центрі України у голландського парку Кекенхоф є неперевершений послідовник — Кіровоградський дендропарк, який давно в народі справедливо називають «українським Діснейлендом». Він представляє собою казковий куточок і приваблює увагу туристів, особливо весною, неймовірною красою тюльпанів. Це справжній ковток свіжого повітря серед урбаністичних пейзажів міста.

панів і здійснити захоплюючу подорож у світ розваг, то ви зробили правильний вибір. Шматочок екзотики представлений також в таких видах дерев, як айлант, бундук, каркас західний, ірга канадська, тамарикс, жасмин садовий тощо. Парк давно став домівкою для міських птахів та білок.

Однолітком міста є один з найбільших парків Кіровограда — «Міський сад». Свою історію Кіровоград веде від Єлисаветградської фортеці, заснованої у 1754 році. Тут за наказом імператриці Катерини II у 1764 році був «розбитий» сад, який досить тривалий час постачав до Височайшого Двору південні овочі та фрукти. Нині у

Перлиною Кіровоградського краю є і пам'ятка садово-паркового мистецтва, заснована в 1893 році, — «Веселі Боковеньки» (Долинський район). Головною її композиційною віссю є річка Боковенька і балка Скотувата, на яких створена система мальовничих ставків. «Автором» парку вважається відомий еколог, справжній знавець пейзажного дизайну Микола Давидов. За легендами, парк тісно пов'язаний з історією трагічного кохання Миколи Давидова до доньки сусідського поміщика Ганни Бурдзункевич. Дівчина вийшла заміж за іншого і померла молодою. Давидов був невтішний у своєму горі. Він вистелив дорогу від най-



«Міський сад». Річка Сугоклея

ближчої станції, куди привезли тіло померлої коханої, до кладовища пелюстками троянд. За розповідями, Микола Давидов так ніколи й не одружився, всю свою любов він присвятив саду. Варто сказати, що дендропарк, за основу будівництва якого він взяв проект художника українського походження Владиславського-Падалки, став сенсом його життя. Щоб парк відповідав найвищим світовим стандартам, Микола Львович об'їздив багато країн, знайомлячись та вивчаючи особливості дизайну й розвитку паркової архітектури.

Робота над створенням парку продовжувалася протягом 30 років. Тут було висаджено близько 250 різних видів і

форм дерев та кущів на площі 109,3 га. Ці рослини Микола Давидов збирав багато років. Сьогодні колекція дендропарку нараховує близько 1000 видів різних порід. Тут росте одне з найдавніших на Землі дерев — гінго (його ще називають «динозавровим деревом», бо вважають ровесником динозаврів. Воно занесене в Червону книгу), залізне дерево, деревина якого тоне у воді, цегельне дерево, західний платан, завезений до України з Південної Америки. Також серед «кіровоградського дива» можна зустріти і болотистий кипарис, унікальні породи горіха, липи, клена та тюльпанове дерево. А ще в парку є величезна колекція бузку. На мальовничій території розкинулися три озера, в яких можна купатися, і водоспад. Є всі умови для пікнікового відпочинку на березі річки Боковенька.

Коли ви вже заїхали на Кіровоградщину, то неодмінно відвідайте «Хутір Надія», де зростають сторічні дуби, так звані «Вартові» рукотворної оазис. Біля них рука сама знімає капелюха, а серце переповнюється гордістю за славетних предків української землі, які їх посадили, — братів І.Карпенка-Карого, М.Садовського та П.Саксаганського.

Ніна Гошуренко



У «Веселих Боковеньках» (Долинський район)

Радимо приготувати

Грибний салат із
кальмарами

Необхідно: 600 г свіжих грибів, 500 г кальмарів, 5 яєць, 1 цибулина, 250 г майонезу.

Приготування: кальмари відварити в підсолений воді (5 хв.), охолодити й нарізати соломкою. Гриби теж відварити в підсолений воді, віджати і дрібно нарізати. Зварені яйця і цибулю нарізати кубиками. Салат заправити майонезом і обережно перемішати.

Смачного!

Надія Литвин, м. Черкаси

26

ТРАВНЯ



ЦЕЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ

* Національне свято Грузії – День відновлення державної незалежності.

* День співчуття в Австралії. Відзначається в пам'ять про десятки тисяч дітей аборигенів, відірваних від батьків з метою «асиміляції» серед європейців.

Народилися такі особистості:

Генріх Геслер – німецький складув, винахідник унікальних приладів, термометрів, хімічних інструментів; Йоганн Георг Обріст – австрійський літературознавець, перекладач, педагог. У 1868–1873 рр. жив у Чернівцях. Один з перших дослідників творчості Т.Шевченка і перекладачів його творів німецькою мовою; Віталій Коротич – письменник, публіцист, головний редактор оновленого «Огонька». Також редагував журнали «Ранок», «Всесвіт», зараз – газету «Бульвар»; Богдан Бенюк – український актор театру і кіно, народний артист України. З 1980 року – актор Національного академічного драматичного театру ім. І.Франка, лауреат Національної премії України ім. Т.Шевченка (2008 р.).

Цей день в історії позначений такими подіями:

1761 рік. Михайло Ломоносов виявив атмосферу на Венері. Густина атмосфери Венери в 35 разів більша, ніж Землі.

1972 рік. Першим секретарем ЦК Компартії України обрано В.Шербицького.

1982 рік. Ухвалено указ про нагородження Києва орденом Дружби народів з нагоди 1500-річчя міста.

Іменини в Олександра, Юрія, Ірини, Сергія та Маріанни.

ЧЕРКАСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ОБЛАСНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ІМЕНІ ТАРАСА ГРИГОРОВИЧА
ШЕВЧЕНКА
ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ



Черкаський академічний обласний український музично-драматичний театр імені Т.Г.Шевченка запрошує у ЧЕРВНІ 2015 року:

- | | |
|-------|--|
| 3 | МІСТО НА «Ч» – середа (початок о 18 год. 30 хв.)
(Документальна вистава Наталії Ворожбит. Тривалість вистави 1 год. 30 хв.) |
| 4 | ДУМА ПРО БРАТІВ НЕАЗОВСЬКИХ – четвер (початок о 18 год. 30 хв.)
(Драматична поема Ліни Костенко. Тривалість вистави 1 год. 30 хв.) |
| 7 | БОЇНГ-БОЇНГ – неділя (початок о 17 год.)
(Комедійна фантазія Марка Камолетті. Тривалість вистави 2 год.) |
| 11 | СВАТАННЯ НА ГОНЧАРІВЦІ – четвер (початок о 18 год. 30 хв.)
(Музична комедія Григорія Квітки-Оснот'яненка. Тривалість вистави 2 год.) |
| 12 | ЕЛЕОНОРА – п'ятниця (початок о 18 год. 30 хв.)
(Монодрама Гіго Де К'яри. Тривалість вистави 1 год. 10 хв.) |
| 14 | КАЙДАШЕВА СІМ'Я – неділя (початок о 17 год.)
(Трагікомедія Івана Нечуя-Левицького. Тривалість вистави 2 год. 35 хв.) |
| 18,25 | Прем'єра вистави в рамках проекту Черкаської театральної лабораторії
ТНЕ БІЛОХАЛАТНІСТЬ – четвер (початок о 18 год. 30 хв.)
(Музична драма Тетяни Кищенко) |
| 21 | ХТО В ДОМІ ГОСПОДАР?... – неділя (початок о 17 год.)
(Травестія на 2 дії за п'єсою «Фараони». Тривалість вистави 2 год. 05 хв.) |
| 28 | МІЗАНТРОП – неділя (початок о 17 год.)
(Маніакальна комедія Жана-Батіста Мольєра. Тривалість вистави 2 год. 10 хв.) |

Вартість квитків від 20 грн.

Телефони для довідок: каса – 36-07-21, адміністратор – 36-07-18



Мудрі казки для дітей та дорослих:

- | | |
|----|---|
| 7 | ЗОЛОТЕ КУРЧА
неділя (початок о 12 год.)
(Музична казка на 1 дію) |
| 14 | АЛАДДІН
неділя (початок о 12 год.)
(За мотивами арабських казок) |
| 21 | ДОРОГА ДО СОНЦЯ
неділя (початок о 12 год.)
(Музична казка на 1 дію) |
| 28 | БАРВІНОК-ГЕРОЙ
неділя (початок о 12 год.)
(Електро-мюзикл) |



З ювілеєм!

АРТЮХОВА Дмитра Миколайовича — начальника цеху М-2 із 40-річчям.

КЛИМЕНКА Анатолія Григоровича — електромонтера цеху К-4 із 50-річчям.

ДУЖЕНКА Леоніда Миколайовича — слюсаря-ремонтника РМЦ із 55-річчям.

СОКУР Світлану Анатоліївну — лаборанта промислово-санітарної лабораторії із 50-річчям.

ПОНОМАРЕНКА Андрія Володимировича — налагоджувальника автоматичних ліній і автоматичних систем цеху К-7 із 25-річчям.

ЛУКІЯ Василя Васильовича — складача поїздів залізничного цеху із 45-річчям.

СЕМЕНЧУКА Віталія Володимировича — апаратника перегонки цеху К-1 із 45-річчям.

ЩЕРБИНУ Володимира Миколайовича — електромонтера цеху К-1 із 55-річчям.

КУЛИКА Богдана Миколайовича — майстра ЦЕРЦ із 30-річчям.

БУРКУТ Андрія Івановича — слюсаря КВПіА цеху М-5 із 20-річчям.

АРТЮХОВУ Валентину Миколаївну — інженера-технолога ЦЛ із 40-річчям.

ЯРОМІНА Віктора Вікторовича — слюсаря КВПіА цеху М-9 із 55-річчям.

МІЗІНА Володимира Олексійовича — електромонтера цеху К-3 із 60-річчям.

БОНДАРЯ Олександра Сергійовича — електромонтера централізованого електромонтного цеху із 30-річчям.

ГОЛИШ Олену Григорівну — контролера якості продукції і технологічного процесу ЦВТК із 55-річчям.

ПРИСЯЖНЕНКА Олександра Васильовича — електромонтера ЦЕРЦ із 40-річчям.

КУЧЕРЕНКО Наталію Олександрівну — апаратника підготовки сировини цеху М-7 із 40-річчям.

СІРЕНКА Олега Павловича — чергового стрілочного поста залізничного цеху із 35-річчям.

ПШЕФАНА Андрія Миколайовича — апаратника гранулювання цеху М-6 із 35-річчям.

МАЗУРА Володимира Миколайовича — слюсаря-ремонтника цеху М-9 із 45-річчям.

ФЕДОРОВА Миколу Євгеновича — водія автотранспортного цеху із 45-річчям.

КІКАЛЕНКА Андрія Павловича — слюсаря-ремонтника цеху М-6 із 55-річчям.

БУЛІЕРА Сергія Михайловича — електромонтера цеху А-3 із 40-річчям.

КОРЕЦЬКОГО Миколу Івановича — машиніста компресорних установок цеху М-6 із 55-річчям.

ТЯГЛОВСЬКУ Світлану Олексіївну — апаратника цеху К-2 із 50-річчям.

НАБОКУ Наталію Віталіївну — старшого апаратника абсорбції цеху М-5 із 45-річчям.

КЛІЩОВА Сергія Петровича — старшого апаратника підготовки сировини цеху І-1 із 50-річчям.

МЕГЕЯ Юрія Андрійовича — апаратника підготовки сировини цеху М-7 із 30-річчям.

Щиро зичимо вам радості, натхнення, довгих років життя у гармонії та здоров'ї. Нехай щасливі зорі обіцяють вам здійснення усіх бажань!

Творчість наших читачів

НОВИЙ ДЕНЬ – ТО ЗАВЖДИ НЕПОВТОРНІСТЬ

РАНОК

Струсила з вій солодкий сон в світлиці
І, мов подрузі, посміхнулась вишні,
Наділа мамину рясну спідницю
І за поріг, дійницю взявши, вийшла.

Дрімують ще і верби, і криниця,
Лежить туман на грудях у землі.
Злітає сонце – лагідна жар-птиця –
Веселий ранок сяє на крилі.

НЕПОВТОРНІСТЬ

Починається день від початку:
Сонце, ніби рожева печатка,
На листку непочатому неба.
Що ж від ранку чекати нам треба?
Хоч турбот нескінчених доволі,
День новий – то дарунок від долі:
Будуть радість, кохання і сміх,
Будуть сумніви, щастя і гріх,
Хтось, очіці маленькі протерши,
День грядущий побачить уперше,
А комусь вже нема вороття...
Отake воно – наше життя:
Мов чадри таїна, непрозорість.
День новий – то завжди неповторність.

ВІТРИ

За що люблю – не знаю – вас, вітри,
Тривожить лиш: мінливі ви на диво –
Весною спрагли, влітку пустотливі,
А восени вже сиві, мов діди.

Страшні зимою в сніжній круговерті,
Ласкаві й добрі, заздрісні і злі,
Вітри, вітри! Живу чи після смерті
Не видавайте з рідної землі!

Ольга Месевря, м. Черкаси

Справляло небо вродини весни:
Сміялось, щебетало, жайворіло,
П'яніло вітром лагідно ясным,
Зухвало цілувалося з Ярилом.

Справляло небо вродини весни...

Святковим фіолетом по лісах
Текло, лилося, капало, тремтіло,
Світилося, горіло й загасать
Воно в цей день, напевно, не хотіло.

Святковим фіолетом по лісах...

Збиралося й густішало в струмку,
Шептало щось, казало, жебоніло,
Вслухалося у тишу гомінку,
Фіалок доторкалося несміло.

Справляло небо вродини весни...

Золотистими нитками
В голубій імлі
Стриженята вперто ткали
Вечір на землі.

Загасали мідьорити
Стомлених небес.
Ми уміли говорити
Зі словами й без.

Небезпечні круговерті
Світла і п'їтьми
Несподівана відвертість
Краяла крильми.

Олександр Солодар, м. Черкаси





У подарунок хімікам – яскрава концертна програма

Офіційна частина урочистостей з нагоди ювілею ПАТ «АЗОТ» та Дня хіміка продовжилася святковим концертом. Мистецький подарунок для виробничників і гостей підготували не лише черкаські виконавці, але й відомі діячі культури України.

Професійні та феєричні хореографічні номери глядачам подарували шоу-балет «Каприз», «Магія», ансамблі «Лілея», «Дружба» та «Ритм». Музичне привітання підготували молоді виконавці – Сабіна Ісмаїлова, ансамбль «Сім нот» та дует працівника «Азоту» Максима Батиря з лауреатом всеукраїнських та міжнародних конкурсів Світлоною Гордієнко. На завершення першого відділення Володимир Канівець разом з Віталієм Кононенком пісню побажали всім «Щастя і любові».

Після антракту Палац культури «Дружба народів» перетворився, напевно, на Національну оперу. Запрошені зірки вражали академічним співом і класичною програмою. Першою на головну сцену Черкащини вийшла народна артистка України Людмила Ларікова. Звертаючись до глядачів, вона зазначи-

ла, що свого часу саме «Азот» допоміг її родині вирішити квартирне питання. Починався творчий шлях «зірки» в обласній філармонії та в складі тріо «Вербена». Сьогодні своїм сопрано вона зачаровує глядачів і в Україні, і за кордоном.

Бурхливі овації залу викликали народний артист України Олександр Василенко та заслужена артистка України, черкашанка за походженням Любов Доброноженко. Після 12 років творчого життя в Донецьку їй довелося залишити театр і переїхати до Києва. Щоб повернутися на сцену, співачка навіть спробувала сили на телешоу «Голос». Завдяки тренерам і команді проекту артистка зараз працює в Київському національному драматичному театрі ім. Івана Франка.

Завершила концертну програму заслужена артистка України Жанна Боднарчук. Співачка виконала не лише укра-



їнські пісні, але й всесвітньо відомі хіти «Non Je Ne Regrette Rien» («Ні, я ні про що не жалкую») Едіт Піаф та «Вічне кохання» Шарля Азнавура.

Власн. інформ.



Обласна газета «Черкаський Азот»

Засновник: Публічне акціонерне товариство «АЗОТ» м. Черкаси
Газета заснована у 1980 році.

Реєстраційне свідоцтво ЧС №734ПР від 21.12.2011 р.

Адреса редакції: м. Черкаси, вул. Першотравнева, 72

Телефони: редактора – 392550; кореспондентів – 392352.

E-mail: press@azot.cherkassy.net

Виходить два рази на місяць, мова змішана (укр., рос.)

Матеріали підготовлені Прес-центром ПАТ «АЗОТ». Інформація з газети не може бути використана іншими ЗМІ без погодження з Прес-центром.

За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець.

Газета зверстана Прес-центром ПАТ «АЗОТ».

Начальник Прес-центру Євдокія Мацюкіна.

Наступний номер 09.06.2015

Друк – ТОВ «Пресс-Інформ» м. Черкаси, вул. Орджонікідзе, 56. Друк офсетний.

Обсяг – 1,86 умовн. друк. арк.

Тираж 2500 екз.

Зам. № ПІ-0000414.